

HEL-VISJONEN

HEL-visjonen er en utfordring til å se alle mennesker som en ressurs og en drøm om at kirken kan være en bidragsyter til at dette kan skje, og selv være et sted der drømmen leveres.

HEL går inn i denne visjonen og vil utfordre enkeltpersoner, kirker og samfunn ut fra denne grunnleggende holdningen.

ET HELT MENNESKE

Dette går selvfølgelig på menneskeverdet; på betydning av det enkelte menneske og på det å kunne stå sammen med det enkelte menneske i glede og livskamp. Samtidig utfordrer dette våre tanker om hva som er helt og hva som har gått i stykker og at fallet rammer oss alle.

ET HELT SAMFUNN

Kirken bør alltid være en korrektur til samfunnet i forhold til hva som vektlegges og gir betydning. I større grad enn nå ønsker vi å være forkjempere for et varmere samfunn som ser alle som bidragsytere og legger til rette for at alle kan delta. Det gjelder i forhold til det fysiske miljø og alle menneskelivets arenaer som arbeid og fritid. Vi vil utfordre det effektivitetsjaget som gjør at samfunnet skaper tapere og gir passivitet. Vi kan som kirke bli en tydeligere røst for deltagelse for alle og stå på de svakes side. Vi vil kjempe for et samfunn som ser alle menneskers rett til å bidra og legger til rette for at dette kan skje!

ET HELT LIV

Alle mennesker har uendelig verdi fordi vi som mennesker er skapt i Guds bilde og elsket av Jesus Kristus. Guds kjærlighet forplikter oss til å ta vare på alle mennesker fra unnfangelse til en naturlig død. Alle mennesker har rett til å bidra og være medspillere i kirke og samfunn.

EN HEL KIRKE

På mange måter er det slik at vi som kirke generelt har lite å rose oss over på dette felt. Våre bygg er fortsatt preget av vanskelig tilgang for alle. Det kan fortsatt gjøres mye i kirken for å gi delaktighet for alle i menighetsarbeidet. Dypest sett dreier dette seg om at kirken selv ikke blir hel hvis ikke alle får være med. Mennesker med ulike typer funksjonshinder er først og fremst en ressurs for kirken. De hjelper oss å bli flinkere til å kommunisere med alle mennesker og lærer oss å ta i bruk andre formidlingsformer som ikke først og fremst er basert på kognitiv læring. Vi drømmer om en kirke som ser alle mennesker som en ressurs og som utfordres av de kateketiske og metodiske grep som må til for at dette skal skje i menighetens hverdag.

Rune Rasmussen – sokneprest i Risør